

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/3533
van het repertorium

Nr. 876 P 2005
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
zelfstandige
geboren te op
wonende te
Belg

beklaagde

2.
huisman
geboren te op
wonende te
Belg

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
, advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te

hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

eerste en de tweede

A. meermaals op niet nader te bepalen data tussen 01 januari 1998 en 31 september 1998

als eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

geboren te op , zelfstandige,
, wonende te

en

op huisman, geboren te
wonende te

ingevolge akte van aankoop d.d. 16.12.1997
verleden voor notaris te

- het verbouwen en uitbreiden van een woning, met name de achterbouw vergroot en de bestaande deur in de voorgevel dichtgemetseld en verplaatst naar de zijgevel links
- het oprichten van een houten afsluiting van ca. 20 m lang en 1,80 m à 2 m hoog
- het oprichten van een peiler met hekwerk

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B. van 01 oktober 1998 tot 23 april 2003

voormelde bouwwerken in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 125 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 13/07/2004, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 84,81 euro.
De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 22 juni 2005 door beklaagden tegen al de schikkingen
- op 27 juni 2005 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 14 juni 2005 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1

maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

...

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 53,53 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder

fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 53,53 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het terugbrengen van de woning tot haar oorspronkelijke toestand (afbraak van de aangebouwde achterbouw, de linker zijgevel terug te brengen in de oorspronkelijke staat en de toegangsdeur terug in de voorgevel te plaatsen), het afbreken van de houten schutting en van de peiler met hekwerk en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 120 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. [naam] advocaat bij de balie van [naam].

De neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

De eerste rechter heeft de feiten reeds terecht geactualiseerd zodat dit door het Hof wordt overgenomen.

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten heromschreven te worden als volgt:

"te

Hetzij door het misdrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het misdrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd, hetzij door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

De eerste en de tweede

A. In meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 1 januari 1998 en 1 oktober 1998

De eerste als eigenaar en de tweede als gebruiker die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd of geweest zijnde

, eigendom van

, zelfstandige, geboren te

op , wonende te

en ingevolge akte van aankoop d.d.

16.12.1997 verleden voor notaris te

- het verbouwen en uitbreiden van een woning, met name de achterbouw vergroot en de bestaande deur in de voorgevel dichtgemetseld en verplaatst naar de zijgevel links

- het oprichten van een houten afsluiting van ca. 20 m lang en 1,80 m à 2 m hoog

- het oprichten van een peiler met hekwerk

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

B. van 1 oktober 1998 tot 28 april 2003 voormelde bouwwerken in stand hebben gehouden.

De eerste en tweede beklaagde zich bevindende in staat van wettelijke herhaling, veroordeeld geweest zijnde tot een gevangenisstraf van ten minste één jaar, namelijk beiden tot een hoofdgevangenisstraf van 1 jaar, met uitstel gedurende 1 jaar voor 10 maanden hoofdens uitbating van een huis van ontucht ingevolge vonnis van C.R. d.d. 15 december 2000 dat kracht van gewijsde bekomen heeft op het ogenblik der huidige feiten, en het nieuwe feit gepleegd zijnde voordat vijf jaar zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is."

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten van oprichting en instandhouding bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklaagden in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen behoudens in zoverre de eerste rechter bij vergissing stelt dat beide beklaagden mede-eigenaar zijn.

Immers luidens de notariële aankoopakte d.d. 16 december 1997 is eerste beklaagde alleen eigenares. Tweede beklaagde, haar echtgenoot, wordt derhalve terecht vervolgd als gebruiker/mede-bewoner van het onroerend goed. Uit het dossier blijkt en moet worden aangenomen dat hij heeft ingestemd met en zich niet verzet heeft tegen de uitgevoerde werken. Overigens verklaart eerste beklaagde dat "wij bouwwerken hebben uitgevoerd" stuk 12).

2. Uit de notariële verkoopakte blijkt ontegensprekelijk dat beklaagden kennis hadden dat het goed in natuurgebied gelegen was (volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 3 april 1979) en dat zij niets mochten of konden bouwen of verbouwen zonder geldige stedenbouwkundige vergunning.

De werken die beklaagden aan het woonhuis hebben uitgevoerd zijn geen instandhoudingswerken maar vergunningsplichtige verbouwingen.

De feiten werden erkend (stukken 12 en 31).

Overigens werd een regularisatiebouwvergunning aangevraagd voor verbouwingen (welke geweigerd werd).

3. De eerste rechter heeft terecht vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

4. Beklaagden bevinden zich in staat van wettelijke herhaling, de nieuwe misdrijven gepleegd zijnde nadat zij ieder werden veroordeeld op 15 december 2000 bij vonnis van de correctionele rechtbank te Hasselt tot een gevangenisstraf van 1 jaar met uitstel 5 jaar voor 10 maanden en een geldboete van 500 BEF wegens het houden van een huis van ontucht of prostitutie, vonnis dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds zij hun straf hebben ondergaan of sinds hun straf verjaard is.

5. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun strafrechtelijke voorgaanden waardoor hen geen gunst van uitstel of opschorting meer kan worden verleend,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, gezien de feiten gepleegd werden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Daarom worden de beklaagden bestraft met ieder een geldboete van 200 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen om hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen ertoe aan te zetten de regels van de goede ruimtelijke ordening en stedenbouw te respecteren.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2002.

De herstellvordering

6. Er is geen reden voor het Hof om zich ter plaatse van de toestand te gaan vergewissen nu de plaatselijke toestand gekend is en zeer duidelijk blijkt uit het strafdossier.

7. Er is geen sprake van enige schending van artikel 8 van het E.V.R.M. nu de onwettelijke toestand door beklaagden zelf gecreëerd is terwijl de overheid uiteraard gemachtigd is om in het openbaar belang zijn grondgebied in te delen in onderscheiden geografische gebieden met een specifieke bestemming.

8. De omstandig gemotiveerde herstellvordering d.d. 10 september 1999 is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de beperking van de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklaagden gepleegde misdrijven; zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk. In natuurgebied zijn enkel instandhoudings- en onderhoudswerken toegestaan doch zoals reeds vastgesteld gaat het hier om vergunningsplichtige bouw- en/of verbouwingswerken.

9. Het volledig herstel in deze zaak houdt derhalve in:

- het terugbrengen van de woning tot haar oorspronkelijke staat door de wederrechtelijk aangebouwde achterbouw af te breken, de linker zijgevel terug te brengen in zijn oorspronkelijke staat (blinde gevel) en de toegangsdeur terug te plaatsen in de voorgevel
- het volledig afbreken van de wederrechtelijk opgerichte houten schutting van ca. 20 m lang en 1,8 à 2 m hoog
- het volledig afbreken van de peiler met hekwerk.

10. De termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 1 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren.

11. Het is gepast om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 120 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven

aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 56, 65, 66 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Het bestreden vonnis wijzigend;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert en preciseert de tenlasteleggingen zoals hiervoor gezegd (pagina's 6-7);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten sub A en B zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Veroordeelt de beklaagden wegens deze vermengde feiten ieder tot een geldboete van TWEEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Stelt vast dat de beide beklaagden zich bevinden in staat van wettelijke herhaling;

Verplicht de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan ieder der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

M.b.t. de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering gegrond;

Beveelt beide beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- het terugbrengen van de woning tot haar oorspronkelijke staat door de wederrechtelijk aangebouwde achterbouw af te breken, de linker zijgevel terug te brengen in zijn oorspronkelijke staat (blinde gevel) en de toegangsdeur terug te plaatsen in de voorgevel
- het volledig afbreken van de wederrechtelijk opgerichte houten schutting van ca. 20 m lang en 1,8 à 2 m hoog
- het volledig afbreken van de peiler met hekwerk

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD TWINTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten van beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 196,93 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzinging van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TWINTIG SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier